N°. 5704. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

WOENSDAG 13 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 12 Julij.

Algemeen is thans de hoop, dat het vrede zal worden. Inderdaad, als men mag aannemen, wat wij gisteren betoogden, dat de Fransche Keizer vrede wil, dan wordt de kans van den vrede werkelijk nog al groot. Nogtans, men mag het zich niet ontveinzen, er blijven geen geringe moeijelijkheden op te lossen om tot den vrede te kunnen komen.

Het grootst bezwaar ligt niet in het programma van den Franschen Keizer, dat niets meer of minder geëischt heeft dan de algeheele verdrijving der Oostenrijkers uit Italië. Napoleon III is in staat om daarvan een groot deel los te laten voor een of ander expedient. Hij is vindingrijk genoeg, om een uitweg te zoeken, die zijn programma slechts in schijn vervult, en de eigenlijk bedoelde zaak ontbreken laat. Men heeft dat gezien op het Parijsche kongres, waar de gezanten te zamen kwamen om in een vredesverdrag aan de Russen den weg af te snijden naar Konstantinopel. Daarvoor immers had men oorlog gevoerd. En wat was nu de uitslag zoo van den oorlog als van het traktaat? Deze, dat men aan Rusland het regt ontnomen heeft, om in de Zwarte-Zee eene vloot te mogen onderhouden. Maar daartegenover heeft het Parijsche traktaat aan de vorstendommen eene dergelijke politieke organizatie geschonken, dat Rusland geene vloot behoeft om er zijn invloed te doen gelden. Men heeft daar een toestand van zaken geschapen, die, vijandig voor Oostenrijk, schadelijk voor Engeland, de vorstendommen ten prooi werpt aan Rusland, zonder dat een enkel Russisch kanon daarvoor in beweging behoeft gebragt te worden. Met andere woorden, de oorlog tegen Rusland werd besloten met een vrede, die juist datgene begunstigde wat men door den oorlog had getracht te keeren. Er is daarin eene niet weinig ergerlijke mystifikatie voor Engeland; de Oostenrijkers, nadat zij gedwongen zijn geworden, om dat traktaat te onderteekenen, hebben ten minste de verdienste gehad openlijk te verklaren, dat zij den knol voor geen citroen aannamen. Zij hebben zich uit alle kracht verzet tegen de regeling der vorstendommen, die deze van zelf in de handen van Rusland speelt; middelerwijl lord Clarendon, door een valsch liberalismus misleid, de vruchten van den oorlog aan Rusland schonk, nadat Engeland er de oneer van had ingeoogst. De Oostenrijkers weten derhalve uit dat voorbeeld bij eigen ondervinding, hoe de Fransche Keizer, als hij ernstig vrede wil, te vinden is in uitvlugten, die den verwonnen vijand, geen al te groot kwaad doen.

De wezenlijke moeijelijkheden zullen waarschijnlijk van elders komen, dat is van de Oostenrijkers, van de Piëmontezen, en van Mazzini.

De Habsburgers zijn een fier ras. Zij behooren tot de oudste en magtigste vorsten-geslachten van Europa. Zij dragen, niet gansch ten onregte, de borst hoog; niet zelden ten hunnen schade te hoog, altans men zegt dit van Keizer Frans Jozef. Voor een jeugdig, dapper en fier personaadje als hij is, is het geen geringe zaak het hoofd te moeten buigen, voor — en een deel van zijn rijk, te moeten afstaan aan den door hen geminachten Koning Viktor Emmanuel in dat Italië, waarvoor de Oostenrijkers sinds eeuwen al hun goed en bloed hebben veil gehad. De toestand intusschen is dusdanig, dat, wil men thans tot den vrede komen, een dergelijk offer van de zijde van Oostenrijk onvermijdelijk is. Frans Jozef heeft te kiezen tusschen de voortzetting van den oorlog, waarbij hij, van al zijne bondgenooten verlaten, door de revolutie in den rug kan worden bestookt, b. v. door een opstand, die in Hongarije bereid wordt, en tusschen het offer van een deel zijns rijks. Het is geraden dit offer te brengen. In de eerste plaats toch behoudt hij de hoop, dat het offer slechts een tijdelijk zal zijn, omdat hem later de gelegenheid niet ontbreken zal terug te nemen, wat hij thans gedwongen wordt af te staan. In de tweede plaats, omdat hij anders welligt spoedig, bij gemis van krachtige ondersteuning, aangetast door de Franschen en de revolutie te zamen, schromelijke verliezen ondergaan en zijn rijk in een poel van jammeren geworpen zien kan. De Russen toch blijven hem bepaaldelijk vijandig, de Engelschen ontrouw aan de bondgenootschap, de Pruissen naijverig en naar de Keizerskroon van Duitschland dingende. Hunne bemiddeling, zoo zij zich opwerpt en aangenomen wordt, zal van hem offers eischen, en zoo hij ze weigert, strekken tot voorwendsel, om hem aan zijn lot over te laten. Het zou eene behendige politiek van Oostenrijk zijn, indien het zijne zaken met Frankrijk trachtte te regelen, zonder daar de overige mogendheden van Europa bij te roepen. Die mogendheden hebben Frankrijk laten oorlog voeren, zonder voor Oostenrijk tusschen beide te treden; Oostenrijk is hun derhalve niets schuldig, en zoo het zich met Frankrijk verstaan kon, kan het hen geheel ter zijde laten. Maar dat zal waarschijnlijk de Fransche Keizer niet willen, die behoefte heeft aan de groote vertooning van een Kongres. Men mag zich evenwel vleijen met de hoop, dat de twee keizers, die, blijkens verschillende telegrammen, gisteren elkander hebben ontmoet, in hunne konferentie eenige algemeene grondslagen zullen hebben kunnen vaststellen, waarop de vrede later in een Kongres zal kunnen worden opgetrokken. Als de eisch van Napoleon niet al te groot, en de toegefelijkheid van Frans Jozef niet al te gering is; dan kan men op dit oogenblik reeds een eind op den weg des vredes gevorderd zijn. Het zal natuurlijk afhangen van de uitgestrektheid van het offer, dat van Oostenrijk gevraagd wordt. En dewijl daarvan tot dus ver niets bekend is, zoo is het onmogelijk daarover te spreken. Wat de bladen daarvan melden, zien onze lezers elken dag onder de buitenlandsche berigten. Wij meenen evenwel naar de geaardheid van den Franschen Keizer te mogen verwachten, dat hij zich nog al inschikkelijk zal betoonen.

Met Koning Viktor Emmanuel is het anders. Hij heeft bewezen, *que l'appetit vient en mangeant*. Zijne begeerlijkheid gaat veel verder dan Lombardijë en Milaan. Voorshands bezet hij, behalve Lombardijë, Parma, Modena, Toskane, en de legatiën en zijne agenten beproeven 't onmogelijke om van de provizioneele diktatuur een duurzaam koningrijk te maken. Hij heeft de revolutie in zijn dienst genomen en beroert door de revolutie alle steden en provinciën, waar hij voet kan krijgen. De Fransche Keizer moet er dus op rekenen, dat hij in zijne vredesonderhandeling niet alleen te worstelen heeft met Oostenrijk, maar dat hij daarenboven zal te kampen hebben met de revolutionnaire intrigues van graaf Cavour, die overal in Italië, waar thans beweging is, zijn agenten heeft, die de bevolkingen in onrust, rumoer en verzet brengen.

Die toestand is des te bedenkelijker, omdat de revolutie, door Cavour in dienst genomen, eigenlijk hem overvleugelt. Als Koning Viktor Emmanuel al zou willen tevreden zijn met Milaan, dan is hij daarom nog niet beveiligd. De vraag is, of de revolutie hem zal veroorloven stil te staan, waar Napoleon 't verlangt? Het gansche goevernement van Turijn is revolutionnair, revolutionnair in beginsel en revolutionnair in personeel. Dat is zoo gemakkelijk niet te veranderen; omdat hij met een nieuw ministerie, niet gansch het regeringspersoneel kan wijzigen. Schier alle hooge en lage geld en invloed bezorgende bedieningen zijn ingenomen door revolutionnairen uit alle oorden van Italië bijeen gegaard. Wie zal de Herkules zijn, die dezen Augias-stal opruimt? Koning Viktor Emmanuel is daartoe onmagtig. Zal het Keizer Napoleon doen, hij, die de revolutie heeft aangevuurd tegen Oostenrijk? Zal hij 't wagen, na Oostenrijk in Italië bevochten te hebben voor de revolutie, thans de wapens te keeren en aan het revolutionnaire Piëmont den oorlog aan te doen? En Mazzini dan, die overal voet heeft en nergens te zien is? Zal Mazzini den brand laten blusschen, dien de Fransche Keizer met Cavour alom in Italië heeft aangestoken? Zal hij 't lijdzaam aanzien, dat men water aanvoert, of zal hij niet veeleer zijn trawanten uitzenden om onder de waterspuiters een genoegzaam getal van oliedragers te mengen? De revolutie is op eene al te groote en hooge schaal opgevoerd, de kansen staan voor Mazzini te schoon, dan dat hij van het hem aangeboren en geoefend talent geen gebruik zou maken, om het aangestoken revolutionnair vuur, in plaats van het te laten uitdooven, levendiger te doen opflikkeren.

Van die zijde vooral is het bezwaar groot en zullen talrijke moeijelijkheden komen. Is het gemakkelijk geweest voor de Fransche legers om de Oostenrijkers te overwinnen; zij loopen gevaar binnen kort meer impopulair te worden dan de thans uit Lombardije verjaagde Oostenrijkers, en de jongste vriendschapsbetuigingen te zien veranderen in een nationalen revolutionnairen haat. En wat eene verhouding zou het geven, als de Franschen, voor den bevrijdingsoorlog gekomen, eindigden met de bevrijde volken te kanonneren?

Door de Prov. Staten van Zuid-Holland zijn tot leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal herkozen de HH. A. van Weel Jz. met 61 en Mr. P. Loopuyt met 63 van de 70 stemmen.

In die van Limburg werd de heer Michiels griffier, met 23 stemmen gekozen. Graaf Damsenburg verkreeg 17; de heer Regout 4 stemmen.

In de zitting der Tweede Kamer op heden is de diskussie tot regeling van het loodswezen afgeloopen. De amendementen-Hugenholtz en Frank zijn verworpen en daarna is het ontwerp onveranderd aangenomen met 44 tegen 8 stemmen. De diskussie over de policie op de spoorwegen zal Zaturdag plaats hebben. Eindelijk is, na eenige diskussie, besloten om het wetsontwerp tot bekrachtiging der koncessie voor den Noorder-Spoorweg in behandeling te nemen, en wel na afloop van hetgeen reeds aan de orde is, en dus in den loop der *volgende week*. De Regering heeft zich ook tegen het uitstel verklaard. 21 leden waren voor de verdaging gezind.

Men verneemt dat aan den Nederlandschen konsul-generaal in Lombardije is opgedragen de belangen der Oostenrijksche onderdanen aldaar waar te nemen.

De *Java-Bode* behelst het volgende over de bloedige gebeurtenissen aan de Zuidkust van Borneo:

Een zekere Aling had zich in Moening, onder den naam van Radja-Koening, tot vorst van het Bandjersche rijk laten uitroepen en te kennen gegeven, dat een ieder zich aan zijn gezag had te onderwerpen.

Hij beproefde een aanslag op Pengaron, doch slaagde er niet in, aldaar zijne moorddadige plannen ten uitvoer te brengen, daar men zich op zijne komst voorbereid hield. Na twee vergeefsche aanvallen, waarbij honderden zijner volgelingen het leven verloren, bleef de redoute zich staande houden, ofschoon de kommunicatie gestremd was.

De opstandelingen hebben alle Europeanen, die zich buiten de bezetting of op den weg tusschen Martapoera en Pengaron bevonden, vermoord.

Het schijnt, dat er een geheim plan heeft bestaan, om, op den 1sten Mei, alle, zich in het rijk van Bandjermassing bevindende personen om te brengen, hetgeen echter door de aankomst van Z. M. stoomschip *Ardjoeno* en van den kolonel Andresen, op den 28sten April gelukkig verijdeld is.

De stoomboot *Tjipannas* was naar Sampir vertrokken, dewijl het gerucht liep, dat de civiele gezaghebber aldaar zoude vermoord zijn.

Zondag, den 1n Mei, hebben eenige dweepzieke Maleijers, waaronder vele hadji's het kolen-établissement onder direktie van den heer R. J. W. P. Wijnmalen verradelijk overvallen. Aldaar werd het geheele personeel vermoord, behalve de echtgenooten van de heeren W. P. Boodt, hoofd-opziener bij de ateliers der mijn *Julia Hermina* en J. G. Hupsperts, opziener bij genoemde mijn, en eenige kinderen, die door de moordenaars naar eene onbekende plaats zijn weggevoerd.

In het landschap Patey is de zendeling Klammer vermoord en men heeft zijn lijk zonder ledematen de rivier zien afdrijven. In de Kahayan-rivier is de zendeling Hofmeester met zijne vrouw vermoord gevonden, terwijl hunne kinderen zijn weggevoerd. In de Kapoeas-

rivier vond men de lijken van den zendeling Wigand met vrouw en kind, van den zendeling Rott met oudste dochter, zijnde de echtgenoote van Rott wonderbaarlijk gespaard gebleven en door de stoomboot *Tjipannas* naar Bandjermassing overgebragt. De zendelingen te Poeloe-Petak zijn bij tijds door den stoomsleper afgehaald en mede naar Bandjermassing overgevoerd. Ook de posthouder Mauritz te Tabanio (Tanah-Laut) is met zijne vrouw en kind vermoord.

Nog meldt men, dat de heer Wijnmalen met zijn echtgenoot en kinderen binnen 's huis was gevlugt, doch, door het in brand steken van het gebouw, gedwongen werd met de zijnen buiten te komen, waarna zij op eene gruwelijke wijze vermoord werden.

De Daijaksche werklieden bij het etablissement waren gevlugt, terwijl de opstandelingen de aanwezige Chinezen, door het afsnijden van den hoofdstaart en het opzetten van een hoofddoek, tot Mahomedanen maakten.

In het geheel moeten er omstreeks 50 Europeanen vermoord of weggevoerd zijn.

Het berigt dezer gruwelen werd, den 4n Mei, door twee Chinezen te Bandjermassing aangebragt en later door eene, met haar kind gevlugte, inlandsche huishoudster bevestigd.

Vertrouwde inlanders, die, ter erlanging van nadere tijdingen naar Kalangan waren afgezonden, konden, uit vrees van vermoord te worden, niet tot daar doordringen.

Ook wil men, dat de kolonel Andresen het bestuur op zich heeft genomen en zijne maatregelen den meesten lof verdienen.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, wegende 650 ℔, 1ste kwal. *f* 200, 2de kwal. *f* 180, 3de kwal. *f* 170; idem wegende 600 ℔, 1ste kwal. *f* 180, 2de kwal. *f* 170, 3de kwal. *f* 160; idem wegende 550 ℔, 1ste kwal. *f* 170, 2de kwal. *f* 160, 3de kwal. *f* 150. Melk- en Kalfkoeijen *f* 120, *f* 100, *f* 80. Schapen *f* 22, *f* 20, *f* 18. Varkens 42, 40, 38 ct. het Ned. ℔.

CREDIET-VEREENIGING. — *Maandelijksche Balans, opgemaakt 30 Junij* 1859. 919 leden, vertegenwoordigende een maatschappelijk kapitaal van *f* 4,810.375.

Stortingen der leden .	*f* 481,037.50
In disconto genomen .	„ 1,119,853.58½
„ „ gegeven .	„ 1,097,387.01
In Portefeuille .	„ 499,315.32
Deposito rekening . .	„ 229,393.89
In Cassa . .	„ 6,280.25

De Voorzitter van Commissarissen,
J. HEEMSKERK, Az.

De Directie
BERG.
BÜCHLER.

Z. M. heeft, aan den eersten klerk bij het parquet van den prokureur-generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden, Cornelis Donswijk, verleend de titel van kommies; pensioen verleend aan den majoor P. H. van der Kemp, eerstaanwezend ingenieur te Gorinchem, ten bedrage van *f* 1300.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Maandag, 11 *Julij*.

In deze zitting heeft de Kommissie tot onderzoek der inlichtingen van Regeringswege ingezonden op het haar toegezonden adres van W. Bosch, gepensioneerd chef der geneeskundige dienst in Oost Indië, daaromtrent verslag uitgebragt. Over de voorgestelde konklusie om die inlichtingen ter griffie te deponeren zal nader worden beslist.

De Kommissie van rapporteurs voor het wetsontwerp houdende vaststelling van bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen, heeft haar eindverslag daaromtrent uitgebragt.

De Voorzitter stelde voor om de beraadslaging over het bedoelde wetsontwerp te bepalen op den dag volgende op dien, waarop de behandeling der aan de orde gestelde werkzaamheden zou zijn afgeloopen.

De heer Thorbecke heeft met het oog op het groot gewigt van dat onderwerp voorgeslagen om de overweging onbepaald uit te stellen, of ten minste, zoo de vergadering daartoe niet kon besluiten, de beraadslaging eerst op Zaturdag of Maandag e. k. te stellen. De heer de Brauw bestreed dat denkbeeld en toonde aan de wenschelijkheid om af te doen wat voor afdoening vatbaar was. De heer Godefroi beklaagde zich dat de Memorie van Beantwoording op het reeds verscheiden maanden geleden uitgebragt Voorloopig Verslag eerst kort geleden was ingekomen, zoo dat men genoodzaakt zou worden zoo laat deze hoogst belangrijke aangelegenheid in behandeling te nemen. Naar aanleiding van de gevoerde diskussie bragt de Voorzitter in omvraag twee voorstellen, vooreerst of het wenschelijk kon geacht worden om thans den dag der beraadslaging te bepalen, welk voorstel met 35 tegen 20 stemmen in toestemmenden zin werd beslist; ten tweede, dat de dag der overweging zou bepaald worden na afdoening der thans bepaalde werkzaamheden met een dag tusschenruimte; 27 leden stemden voor dat voorstel en 27 daartegen, zoodat, bij het staken der stemmen in eene volgende vergadering eene nadere beslissing zal genomen worden.

Nadat de kommissie voor de verzoekschriften eenige verslagen had uitgebragt op adressen, in verband staande met het heden aan de orde gestelde wetsontwerp tot regeling van de loodsdienst voor zeeschepen, zijn de algemeene beraadslagingen over dat wetsontwerp aangevangen.

Te midden der behandeling heeft de heer Elout van Soeterwoude verlof gevraagd tot het doen van twee vragen aan den minister van Koloniën, die ter vergadering tegenwoordig was, betreffende het wetsontwerp tot afschaffing der slavernij in West-Indië. Dat verlof ontvangen hebbende, heeft hij gevraagd, na de wenschelijkheid te hebben aangetoond eener spoedige behandeling van de in dat wetsontwerp aangegeven aangelegenheid:

1°. of er kans bestaat dat de memorie van beantwoording op het in April uitgebragt voorloopig verslag nog in deze zitting zal medegedeeld worden;

2°. of in het tegenovergestelde geval de Regering er bedacht op is geweest om voorloopige maatregelen te nemen, die strekken kunnen tot verzachting van het lot der slaven, en tot spoedige uitvoering der wet, zoodra deze tot stand zal zijn gekomen.

De minister van Koloniën heeft daarop te kennen gegeven dat, wat de eerste vraag betreft, hij deze ontkennend moest beantwoorden. Hij gaf de redenen op die eene zoo spoedige beantwoording van het Voorloopig Verslag, als hij zelf wel wenschte, verhinderden. Deze bestonden hoofdzakelijk daarin, dat de door hem voorgestelde maatregelen van financiëlen aard in betrekking tot de emancipatie geen algemeenen bijval gevonden hadden; dat in zijn denkbeeld om aan de regering vrijheid van handelen te verleenen, bij de uitvoering der wet niet geheel gedeeld werd, terwijl zijn voorstel om de vrijverklaring niet stapsgewijze te doen plaats hebben, door den afgetreden gouverneur van Suriname niet goedgekeurd werd. Een en ander moest den minister aanleiding geven op nieuw na te gaan welke wijzigingen het wetsontwerp zou behooren te ondergaan, alvorens het bij de Kamer in openbare beraadslaging te doen komen. Zoo er dus uitzigt bestond dat niet voor het najaar het wetsontwerp in staat van wijzen zou komen, zoo kon hij op de tweede vraag geruststellende berigten mededeelen, aangezien door hem reeds voorbereidende maatregelen waren genomen, en daarmede voortgegaan werd, om eene spoedige uitvoering der wet te waarborgen.

De heer Elout van Soeterwoude den minister van Koloniën voor de gegevene inlichtingen bedankt hebbende, liep daarmede die interpellatie af.

Aan de algemeene beraadslagingen over het wetsontwerp, heden in behandeling, namen deel de heeren van Franck, ter Bruggen Hugenholtz, Wintgens, Hoynck van Papendrecht, van Voorthuysen en Sander. De tweede bestreed het wetsontwerp in verband met het door hem aangekondigd amendement op art. 3, strekkende om de aldaar aangekondigde tarieven te doen vervangen door die, overgelegd bij het ontwerp van wet, ingediend in 1855—1856. De bedenkingen werden door hem gemaakt vooral met het oog op de begrooting van ontvangsten en uitgaven op het loodswezen, en op de belangen van dat loodswezen in de toekomst. De vierde spreker heeft de geopperde bezwaren beantwoord, en de wenschelijkheid der verlaging van de tarieven aangetoond. De eerste deed de vraag, waarom de loodsgelden in het Noordhollandsch kanaal niet in de verlaging der tarieven gedeeld hadden. De derde spreker gaf zijne vrees te kennen, dat de inkomsten ten gevolge dezer wet aan de loodsen toe te leggen, in verband met de door hen te bewijzen diensten te veel verlaagd zouden worden. De heer van Voorthuysen verdedigde het beginsel der wet, terwijl de laatste den heer Hugenholtz beantwoordde op dat punt van diens rede, waarbij door hem de bemoeijingen der stad Dordrecht in 18.3 betrekkelijk de aanstaande regeling der tarieven beoordeeld werden.

Nadat de minister van Marine de onderscheidene sprekers beantwoord had, en de heeren van Franck, ter Bruggen Hugenholtz en van Hall nog andere hunner denkbeelden omtrent de door hen behandelde onderwerpen ontwikkeld hadden, werden de algemeene beraadslagingen gesloten verklaard.

De artikelen 1 en 2 van het wetsontwerp werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd. Op art. 3, de quæstie der tarieven behandelende, werden drie amendementen voorgesteld, een door den heer ter Bruggen Hugenholtz, hierboven reeds medegedeeld, een door den heer Sander als sub-amendement op het voorstel van den eerste, en een door den heer van Franck betreffende de loodsgelden van het Noord-Hollandsche kanaal. De Vergadering heeft op het deswege gedane voorstel van den heer Dullert het noodig geoordeeld om de behandeling van al die wijzigingen tot den volgenden dag uit te stellen.

Aan het einde der zitting heeft de Kommissie voor de verzoekschriften nog eenige verslagen op, in hare handen gestelde adressen uitgebragt.

's GRAVENHAGE, 11 Julij. Het personeel der normaal schietschool, bestaande uit een aantal officieren en verdere manschappen, die zich van 11 April ll. te Waalsdorp met de tirailleurs-geweren hebben geoefend, zal den 14n dezer van hier naar het kamp te Millingen vertrekken, om aldaar, ingevolge het bepaalde bij Zr. Ms. besluit van den 7 Maart 1859 n°. 66, tot 1 Okt. te kamperen. De majoor-direkteur der gemelde school, A. G. A. Lonstedt, zal zich eenige dagen vroeger op gemeld terrein bevinden, ten einde den 25 dezer de troepen aldaar te ontvangen.

UTRECHT, 11 Julij. In het kamp te Zeist zijn aangekomen de 1e luitenants van den generalen staf J. M. A. Hubar en L. P. van der Beek, alsmede de 1e luitenants J. N. A. baron Taets van Amerongen en Muschart, respektievelijk van het reg. grenadiers en jagers en het 4e reg. infanterie, die zich ter dispozitie hebben gesteld van den luitenant-kolonel von Metz, ten einde dezen hoofd-officier behulpzaam te zijn bij het in orde brengen van de legerplaats.

Naar men verneemt is door Z. M. met de zorg voor de geneeskundige dienst in het aanstaand kamp te Zeist belast geworden de 1e officier van gezondheid der 1e klasse, Dr. M. Stein, van het garnizoen te 's Gravenhage, die in gemelde legerplaats als eerst aanwezend officier van gezondheid zal fungeren. Wijders is benoemd tot intendant, belast met de administratie in gemeld kamp de onder-intendant der 1e klasse F. C. R. Boers, die thans toegevoegd is aan den intendant in de 1e administratieve direktie te 's Gravenhage, zijnde de onder-indendant de 2e klasse M. de Rab aan hem ter adsistentie toegevoegd.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

LONDEN, 11 Julij. In de zitting van het Lagerhuis op heden, heeft lord John Russell, op eene interpellatie van den heer Disraëli, geantwoord, dat de wapenstilstand tusschen Frankrijk en Oostenrijk alleen voor militaire doeleinden schijnt gesloten te zijn; hij hoopte niettemin, dat de oorlogvoerende partijen gedurende den wapenstilstand den raad zullen aannemen, die haar gegeven wordt, of zelven het omtrent de vredesvoorwaarden zullen eens worden.

De heer Disraëli heeft daarop gevraagd, of de regering ook nog andere mededeelingen van Frankrijk heeft ontvangen, dan die omtrent den wapenstilstand.

Lord John Russell gaf hierop ten antwoord, dat de regering in het geheel geene mededeeling van de Fransche regering had ontvangen. Zij was alleen door den Engelschen gezant te Parijs, lord Cowley, in het bezit gesteld eener dépêche betreffende den wapenstilstand.

TRIEST, 11 Julij. Gisteren lagen er nog 14 oorlogschepen voor Lussin.

BERLIJN, 11 Julij. De *Preussische Zeitung* bevat een artikel, waarin de vroegere voorstellen van Pruissen gesteld worden tegenover het jongste voorstel van Oostenrijk bij den Bondsdag. Er wordt onder anderen in gezegd, dat het voorstel van Oostenrijk wil, dat de prins-regent de betrekking van bondsbevelhebber aanneme. Hij, die de teugels van het bewind in Pruissen in handen heeft, kan voor den bond niet persoonlijk verantwoordelijk zijn. Het artikel besluit aldus: „Het is gemakkelijk te begrijpen, waarom eene mogendheid, medelid van den Bond en tevens oorlogvoerende mogendheid, een voorstel kan doen, welks aanneming iedere eenheid van handelen in de waagschaal stelt en Duitschland tot het voeren van een oorlog aanmoedigt, waardoor het stellig te gronde moet gaan.

„De Bondsvergadering heeft de keuze tusschen de voorstellen van Pruissen en Oostenrijk. Zij kan de eerste aannemen of, bij de aanneming van de laatste, Duitschland van iedere handeling, al strekt die ook tot eene uitdrukkelijke vredesonderhandeling, berooven. Dit zou de strijdkracht van de Duitsche Staten tot het organismus van de oude rijks-armée terugbrengen. Het Duitsche volk zal geen oogenblik twijfelen, aan welke zijde het erkennen en willen van datgene is, wat voor het Duitsche vaderland thans vooral noodzakelijk is."

BERN, 11 Julij. De bondsvergadering heeft tot haren prezident voor 1860 verkozen den heer Frei Herosée, bonds-raadsheer, en tot vice-prezident den heer Knusel, chef van den grooten staf. De heer Ziegler is herkozen.

VERONA, 11 Julij. De Keizer van Oostenrijk heeft zich heden voormiddag naar Villafranca begeven, om eene bijeenkomst te hebben met Keizer Napoleon. Hij is vergezeld door de generaals von Hess, Grünne, Kellner, Schlitter, Röming, Kollenstein en verscheidene stafofficieren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Julij. De *Moniteur* deelt mede onder welke omstandigheden de wapenschorsing tot stand is gekomen. De groote onzijdige mogendheden waren namelijk met elkander van gedachte, om aan de oorlogvoerende partijen eene bemiddeling aan te bieden, waarvan een wapenstilstand het eerste en onmiddelijke gevolg zou zijn; maar het liet zich niet aanzien, dat men reeds binnen eenige dagen tot de noodige overeenstemming zou kunnen komen. Daar nu de vijandelijkheden tegen Venetië op het punt waren van te beginnen, en een nieuwe strijd voor Verona dreigde te ontstaan, zoo heeft de Keizer, getrouw aan zijne gematigheid en alle nuttelooze bloedstorting wenschende te voorkomen, niet geaarzeld zich langs direkten weg te overtuigen, of de Keizer van Oostenrijk dezelfde gevoelens toegedaan was als hij. Het was toch voor beide souvereinen pligt om onmiddellijk de vijandelijkheden te schorsen, vermits anders de bemiddeling doelloos zou kunnen worden. Daar de Keizer van Oostenrijk nu de zelfde gevoelens nopens de wenschelijkheid van een wapenstilstand koesterde, zoo is die gesloten.

— De preleminairen voor den wapenstilstand zijn door de beide Keizers zoo geheim gehouden, dat in het Fransche hoofdkwartier niemand iets daarvan wist, voor de Keizer tot zijnen staf zeide: „Mijne heeren, er bestaat vooruitzigt, dat wij den Napoleonsdag, op 15 Augustus, in Parijs zullen kunnen vieren."

— Volgens officiële berigten was de stelling der beide legers, bij het sluiten van den wapenstilstand, aldus:

De Franschen en Piemontezen stonden op den linkeroever van den Mincio, in de rigting van Peschiera naar Mantua. Het hoofdkwartier van Keizer Napoleon was te Valeggio, dat van Viktor Emanuel te Monzambano. De Oostenrijkers bevonden zich gedeeltelijk in het ver-

sterkte leger van Verona en hunne liniën strekken zich van daar naar Mantua uit. De voorposten der beide legers waren slechts eenige roeden van elkander verwijderd.

— De wapenschorsing was voor beide legers eene weldaad, wijl de hitte tot 36 en 37 graden steeg, wat, behalve het nadeel voor de gekwetsten, vele ziekten veroorzaakt heeft. De typhus maakt aan beide zijde slagtoffers, en volgens bijzondere berigten, waren 11000 zoo Franschen als Oostenrijkers daardoor getroffen. Ook hebben vele soldaten aan den zonnesteek geleden.

— Men leest in een korrespondentie van hier de volgende beschouwingen over den gesloten wapenstilstand:

„Aanvankelijk is de wapenschorsing door iedereen niet uit hetzelfde oogpunt beschouwd geworden. De meerderheid hield ze voor een eerste schrede, aan beide zijden op den weg des vredes afgelegd. Dit denkbeeld heeft de overhand behouden en wordt nu algemeen gedeeld; want het schijnt aan de wapenschorsing de beste verklaring te geven. Als militair feit zou zij slechts één oorzaak hebben, namelijk de buitengewone hitte, die onze soldaten schrikkelijk afmat en foltert. Uit bijzondere brieven blijkt, dat de korpsen tusschen Peschiera en Mantua in de rigting van Valeggio gelegerd, namelijk drie of vier mijlen van den Mincio, gebrek aan water hebben en dat de officieren, ondanks dien korten afstand, aarzelen de soldaten om water uit te zenden, derwijze zijn zij door de hitte ter neergedrukt. In een door de zon verschroeide tent, bij een warmte van 40° den dag door te brengen, moet vreeselijk zijn.

„Maar heeft nu de wapenstilstand niets anders op 't oog gehad dan de krijgsondernemingen te schorsen, dan zou het Fransche leger dien, uithoofde der hitte en het gebrek aan water, gewenscht hebben, maar niet het Oostenrijksche, dat aan die plagen niet op dezelfde wijze onderworpen is. De vier vestingen, waarin de Oostenrijkers zijn, Peschiera, Mantua, Legnano en Verona, zijnde de twee eerste aan den Mincio, de twee andere aan den Etsch gelegen, hebben water in overvloed en veilige schuilplaatsen tegen de hitte. In het verschanste kamp nabij Verona bezitten zij dit dubbele voordeel; want daar sinds lang het Oostenrijksche goevernement aan dat kamp zijn bijzondere zorg besteedde, zoo zullen er ongetwijfeld behoorlijke verblijven zijn voor het tal troepen, dat het kan bevatten.

„De reden der hitte, welke de Franschen er toe genoopt mogt hebben tot een wapenstilstand overtegaan, zou mitsdien de Oostenrijkers er toe bewogen hebben dien te weigeren, of zij moesten er andere en meer groote voordeelen in gevonden hebben.

„Dit zou het geval niet zijn wanneer zij de wapenstilstand voor eene eerste uitdrukking van den wensch naar vrede konden houden.

„Wat Pruissens tusschenkomst betreft, die moet geheel ter zijde worden gesteld. Het kabinet aldaar wenschte zekerlijk een rol te spelen, maar het bereidde er zich nog eerst toe. Het onderhandelde met Engeland en Rusland wegens eene gemeenschappelijk aan te bieden bemiddeling. Uit lord John Russels verklaring blijkt, dat het Londensche kabinet van geen wapenstilstand kennis had vóór de depêche van den *Moniteur*, die hem aankondigde, gezien te hebben. Zou Pruissen afzonderlijk, te midden zijner onderhandelingen met Engeland en Rusland, vóór met hen overeengkomen te zijn, zoowel nopens het oogenblik der bemiddeling als van de vredesvoorwaarden, welke het doel dier bemiddeling moesten zijn, tusschen beide zijn getreden om reeds dadelijk een wapenstilstand voor te stellen? Dat is niet waarschijnlijk. Bovendien zou zulk een voorstel, eenigzins van Pruissen komende, ongetwijfeld door beide krijgvoerende partijen zijn afgewezen geworden.

„Meer geloofwaardig is 't, dat de Keizer diep bewogen is geweest, bij den aanblik der bloedige offers op de slagvelden van Magenta en Solferino opgestapeld, terwijl hij anderzijds de stelling van het Oostenrijksche leger kende en, overtuigd was, dat een door hem met waardigheid gedanen stap niet anders dan met levendig genoegen zou worden aangenomen.

„Keizer Frans Jozef had het slagveld van Solferino ten prooi aan de hevigste smart verlaten. Hij had zijne tranen niet kunnen bedwingen, zich in de vlugt van het leger ziende meegesleept, waarop hij zijne grootste hoop had gebouwd. Van vermoeidheid en smart uitgeput, leed hij, naar verzekerd wordt, verscheidene dagen aan een geweldige koorts.

„Zijn leger, waaraan zoo stellig de overwinning was beloofd in de sterke stelling, welke het innam, was ook over zijne nederlaag verbaasd, gedemoralizeerd en in de grootste wanorde. De Keizer vreesde de moedeloosheid, welke het verlies van den slag in Duitschland, ook in zijn eigen Staten zou verspreiden. Hij wist dat zijne financiën uitgeput waren, dat Duitschland niet in staat was het met zoo veel moeite vereenigde leger te kunnen vervangen, waarvan de goede krijgstucht en de moedige tegenstand voor het vuur, dat de Fransche troepen bezielde, had moeten zwichten. Hij zou nog aan andere meer bittere teleurstellingen onderworpen worden. Bondgenooten weigerden hem de medewerking, welke hij vruchteloos had ingeroepen, en waarop hij voor zijne noodlottige oorlogsverklaring mogt rekenen.

„Dat alles was Keizer Napoleon bekend.

„Keizer Frans Jozef, verlaten door de bondgenooten, waarop hij zijn hoop had gesteld, zag, wanhopend, hen bereid zich met zijn verwinnaar te vereenigen ten einde hem een grievenden vrede op te leggen. Maar kan Keizer Napoleon zijnerzijds, zonder eenige spijt mogendheden, die het zwaard niet hadden getrokken, vooraf hun bedoeling zien te kennen geven dat zij het einde van den oorlog bepalen en op het oogenblik dat zij 't raadzaam oordeelden hunne bemiddeling, niet aanbieden, maar opleggen zouden? Was voornamelijk de aanmatiging van Pruissen, die zich openlijk gereed maakte om als de *Deus ex machina* aan den twist een einde te maken en naar zijn zin de bezwaren op te ruimen, niet zeer geschikt om bij twee even fiere, doch niet even gelukkige en magtige, vorsten verstoordheid te wekken?

„'t Is niet alles. Had Keizer Napoleon reden om volkomen tevreden met de houding van het Sardinische goevernement te zijn? Waren de daden en woorden van dat goevernement steeds in overeenstemming met zijne politiek? De Keizer deed in den *Moniteur* verklaren, dat alles wat in opper-Italie gedaan werd gedurende den oorlog en ten behoeve van den oorlog, slechts van tijdelijken aard was, en het kongres der groote mogendheden, in overeenstemming met de bevolkingen, eenigljk na den oorlog de eindbepalingen zou maken — en de heer de Cavour schreef een cirkulaire waarin gezegd werd, dat enkele Staten slechts aan de diktatuur van den Koning van Sardinië waren onderworpen, doch anderen van stonde aan, bij Piëmont waren gehecht.

„De Keizer beloofde de onzijdigheid der Kerkelijke Staten, en de soevereiniteit van den H. Vader te zullen eerbiedigen. Maar de heer Cavour zond kommissarissen, om op militaire wijze verscheidene deelen dier staten te organizeren. Was dit de onzijdigheid handhaven? Was dit de integriteit van 's Pauzen soevereiniteit eerbiedigen? Zonder die daden zelve te beoordeelen, behoeft men slechts er op te wijzen, om duidelijk te doen zien dat zij geheel strijdig zijn met de politiek en de verklaarde bedoelingen des Keizers.

„Overigens moet nog gezegd worden, dat volgens de algemeene opinie, de overeenstemming van beide Keizers niet het kongres moet vervangen, maar het voorafgaan en zijn werk bereiden Frankrijk en Oostenrijk zullen er zich vertoonen met voorwaarden, waaromtrent zij het eens zullen zijn geworden, in plaats van te wachten tot andere mogendheden als bemiddelaars het initiatief daarvan komen nemen."

— Sinds lang sprak men in officiële kringen van persoonlijke en staatkundige oneenigheden tusschen Napoleon en Viktor Emmanuel. Hieromtrent meldt men het volgende: de onoverlegde, haastige aanneming van het diktatorschap over de oproerige pauselijke provinciën door den Koning en diens minister, eene aanvaarding, welke moest teruggenomen worden en door den *Moniteur* werd tegengesproken, veroorzaakte het eerst eene officiële verkoeling, welke, naar men wil, tot heden nog niet is verminderd. Van welken strengen aard die is, kan gemakkelijk daaruit worden afgeleid dat bij het berigt der wapenschorsing aan de Keizerin, van den bondgenoot geen sprake was, en dat bij de officiële sluiting van den stilstand geen Piëmonteesch kommissaris, al was het slechts voor den vorm, werd toegelaten. Men verzekert zelfs dat Viktor Emmanuel, als ieder ander, van de geheele gewigtige zaak niets wist, voor die beslist was. Van daar het gerucht dat graaf Cavour in het hoofdkwartier gekomen is, om zijn ontslag aan te bieden. Van andere zijden wordt beweerd, dat de heer v. Hübner in Verona is aangekomen, om de te openen of welligt reeds in gang zijnde vredesonderhandelingen bij te wonen.

— Een schrijven uit Milaan meldt, dat vele zeer fraaije, teedere en rijk gekleede dames van die stad zich, na den veldslag van Solferino, gespoed hebben om de gekwetsten van het slagveld te halen. Bijna twee duizend ekwipaadjes rolden over den weg. De soldaten zaten of lagen in de rijtuigen, terwijl hunne zwakke geleidsters daar neven, over hare verdedigers wakende, door het slijk waadden.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Julij. De *Times* bevat de volgende brief van zijn korrespondent te Kalkutta: „Het doet mij leed geen aangenaam nieuws betreffende de Europëers te kunnen melden. Gij zult waarschijnlijk een menigte brieven met dezen post ontvangen, die u de zaak als geëindigd zullen voorstellen. Maar daarvoor bestaan geen redenen. De soldaten zijn niet voldaan en ook niet tot hun pligt teruggekeerd; de quæstie is niet opgelost, noch zal het spoedig zijn. 't Is misschien voorzigtiger in geen bijzonderheden nopens zeer ernstige feiten te treden welke mij bekend zijn, en bepaal mij daarom ze slechts aan te halen. Uwe lezers mogen echter van de waarheid van het volgende verzekerd zijn. Te Meerut houdt het hof van onderzoek zitting, maar brengt niets aan 't licht, dan de eenvoudige verklaring van ieder persoon, die er voor verschijnt en zegt: Ik ben Engelschman en geen slaaf, om als een dier vervoerd te worden."

„De soldaten onthouden zich van alle gewelddadigheden maar zij vormen zamenscholingen, welke, naar het schijnt, de officieren bovenmate verwoed maken. Te Delhi is het 2e reg. infanterie bedaard; maar het wacht eene eindbeslissing. Te Berhampon hebben het 5e reg. Europëers en de ligte kavallerie een soort van demonstratie gedaan, en wachten als de anderen eene officiële beslissing. Behelzen de partikuliere brieven waarheid, dan zouden zij bij eene wapenschouwing driemalen een soort van gebrom hebben doen hooren, voor mevrouw de Koningin, en een drievoudig gejuich ter eere van John Bull en C°. Doch dit feit wordt bepaald geloochend. Te Harerecbagh hebben de rekruten van het 6e reg. twee keeren denzelfden geest getoond. 't Is moeijelijk geweest de enkele leiders te vatten, en de soldaten zijn grootendeels door een bevel tot onderzoek bevredigd geworden.

„Van wat te Bombay is gebeurd weten wij nog niets; men zegt, dat de troepen, 't geen niet te hopen is, met denzelfden geest zijn bezield. In die omstandigheden schijnt het stellig, dat het 's goevernements politiek is te wachten. Men wil de zaak op de lange baan schuiven, ten einde aan de troepen den tijd te geven om te zien dat Engelands opinie tegen hen is, en den gematigdsten te veroorloven zich bij tijds aan de zamenspanning te onttrekken. De stiptste bevelen zijn aan de bevelhebbers gegeven om alle botsing tusschen de troepen der koningin en die van Indië te verhoeden, en zich, bij welke gelegenheid ook, niet van inlanders tot medewerking te bedienen. Dit laatste punt is het gevaarlijkste van allen.

„Het onvoorzigtig gebruik maken der roede op een overijld bevel tegen een regiment Sikhs zou een uitbarsting van het eene tot het andere einde van Indië kunnen veroorzaken. De gevolgde politiek schijnt door alle Europeërs in Indië goedgekeurd te worden en de pers is eensgezind om lord Clyde te ondersteunen. Er zijn slechts eenige officieren van een andere meening, en dat is natuurlijk, aangezien zij zich beleedigd achten door den hoon, dien zij hebben moeten ondergaan."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 10 Julij. Naar gezegd wordt zullen graaf Clam en prins v. Liechtenstein bij de 3e armee geplaatst en graaf Zedwitz op wachtgeld gesteld worden. De bevelhebber van het 1e leger, graaf Wimpffen, zal een anderen gewigtigen post verkrijgen, en door maarschalk v. Benedeck vervangen worden. Het gansche leger zou den laatstgenoemde het liefst belast zien met het opperbevel over de strijdkrachten in Italië.

Het legerkorps van graaf Clam, was bij Solferino ter ondersteuning van het 3e korps bestemd, doch bragt zijn taak niet naar verwachting ten uitvoer, want bij het laatste toesnellen van het 7e korps gelukte het den vijanden Solferino om te trekken. Door het uitblijven der divizie kavallerie Zedwitz werd de aanval op den Franschen regtervleugel verijdeld. Onder de bij Solferino gekwetsten bevindt zich ook vorst Solms-Braunfels, die als luitenant bij het 6e bataljon van het regiment jagers stond. Hij werd aan het schouderblad zwaar gekwetst en men vreest voor zijn behoud. Maarschalk von Reisach is van zijne wonden gedeeltelijk hersteld.

— De *Eco di Fiume* schrijft over de operatiën in den Quarnero-boezem, dat den 3 Julij Fransche troepen bij Lussin Piccolo ontscheepten en de brug van Cavanella, welke de verbinding der eilanden Lussin en Cherso bij de Punta di Offero vormt, vernielden; ook in de kleine haven van Molonta bij Raguza hadden vijandelijke operatiën plaats. Het Fransche eskader, onder admiraal Defossés, bestaat, naar in den *Constitutionnel* berigt wordt, uit 6 Fransche linieschepen, 3 fregatten, en verder uit 3 Sardinische fregatten. Aan dit eskader van schroefstoomers sluit zich eene belegerings-vloot aan, die uit 4 fregatten, welke raderstoombooten zijn, uit 3 drijvende batterijen en 23 kanonneerbooten der 1e, 2e en 3e klasse bestaat. De laatste vloot, onder admiraal Bouet Willaumez, is bestemd voor operatiën tegen de Oostenrijksche kust. De operatiën van het Fransche fregat *Impétueuse* tegen Zara, schijnt ongunstig te zijn uitgevallen. De dépêche van den Oostenrijkschen korrespondent, dd. 7 Julij, meldt daarover, dat de vesting door het Fransche fregat *Impétueuse* beschoten en het vuur beantwoord is. De strijd duurde van 8 tot 9½ uur. De Oostenrijksche oorlogstoomboot *Curtatone* vuurde aan den ingang der haven. De *Impétueuse* gaf het gevecht op en zeilde heen; zij scheen beschadigd te zijn. Aan de zijde der Oostenrijkers werd geen schade geleden.

— Men wil dat de cirkulaire van prins Gortschakoff, nopens het defensieve karakter van den Duitschen Bond gevolgd is door eene andere, meer uitgebreide cirkulaire, welke omstreeks op het volgende neerkomt: „Bij keizerlijke proklamatie van 13 Maart 1813 is de Bond gesticht, wat de akte van 8 Junij 1815 bekrachtigde. De Duitsche Bond is een element van het Europeesch

evenwigt, maar binnen de grenzen der verdragen afgebakend. Eene offensieve daad, verovering ten doel hebbende, zou er geen werktuig van orde en vrede, maar van beroering en zamenspanning van maken. De paragrafen 54 en 63 der akte van het Weener-kongres bepalen het zuiver defensieve karakter van den Duitschen Bond. Indien een lid van den Bond, op eigen gevaar, de regten van andere mogendheden aantast, weigert de Bond, volgens paragraaf 37, zijne hulp en handelt zelfs, zoo noodig, tegen den bewerker der vredebreuk. Om die redenering in het tegenwoordige geval van toepassing te brengen, wendt de cirkulaire voor, dat Oostenrijk de onafhankelijkheid van Sardinië met de wapenen bedreigd heeft. Bijgevolg had de Bond, volgens paragraaf 36 en 37 der akte van 26 Mei 1820, Oostenrijk voor hare vierschaar moeten dagen en noodzaken tot den vrede of het geven van schadevergoeding aan Piëmont. In geval het zelfs niet aanviel en in zijne provinciën aangevallen werd, had de Bond er niet eens mede te maken. Dit vloeit voort uit de paragrafen 46 en 47 der akte van 15 Mei 1820, welke luiden: Duitschland blijft aan zulk een oorlog vreemd en de Bond verleent geen hulp aan de aangevallen Duitsche mogendheid, dan wanneer de oorlog Duitschland bedreigt.

»Waarom, zoo sluit dit stuk, zou Duitschland zich nu, bij den tegenwoordigen oorlog inlaten met een inval in Frankrijk en een' Europeschen oorlog, waarvan de gevolgen onberekenbaar zijn?

BERLIJN, 11 Julij. De ministerieele *Preussische Zeitung* bevat een artikel, waarin de vroegere voorstellen van Pruissen bij den Bondsdag tegenover die van Oostenrijk gesteld worden en onder anderen gezegd wordt, dat Oostenrijk met zijne voorstellen getracht heeft den prins-regent te bewegen tot het aannemen der betrekking van Bondsveldheer; maar Pruissen kan wegens zijn rang, als groote mogendheid, niet persoonlijk verantwoordelijk zijn aan den Bond, en dit zou het geval zijn als het voorstel doorging.

Het blad zegt voorts niet te kunnen inzien, hoe een lid van den Bond, dat tevens eene oorlogvoerende mogendheid is, eene zoodanige voordragt doen kan; de aanneming daarvan zou even goed zijn als Duitschland uit te noodigen tot deelneming aan een oorlog, die het ten gronde moet rigten.

Oostenrijk kan daarentegen zeer goed Pruissens voorstel aannemen, terwijl, bij aanneming van Oostenrijks voorstel, Duitschland beroofd zou worden van de kracht, die noodig is om aan de vredesonderhandelingen nadruk bij te zetten. De Duitsche natie zal geen oogenblik aarzelen, aan welke zijde het zich scharen moet; het zal weten van welke zijde het welzijn van het Duitsche vaderland het best bevorderd wordt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 Julij.

ONTROUWD (7 Julij): T. B. Dijkman, wed. met T. Schreiner, wed.

BEVALLEN (8 Julij): S. C. Koopman, geb. Rooth, D.

OVERLEDEN (6 Julij): D. J. Blaase, 51 j.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 22,10	à	—	Pruissische	f 35	à	—
Napelsche	» 24,35	»	—	Spaansche	» 2,38	»	—
Div. in £	» 11,52½	»	—	Hamb. Russ.	» 33⅝	»	—
Eng. Russen	» 11,52½	»	—	Russ. in Z. R.	» 32⅜	»	—
Fransche	» 55	»	—	Polen » P. R.	» —	»	—
Belgische	» 55⅞	»	—	» » Fl.	» 27½	»	

Buitenl. Spanje f 54⅞. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, f 27.60.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65	à 9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,[illegible]	» 5,60
Wigtige Souvereinen	» 11,65	» 11,75
» Pistolen	» 9,55	» 9,65
Stukken van 20 Franks	» 9,30	» 9,40

Baren Gouden Specien à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9 à 10 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	f 2,70	f 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75	» 1,78
Zilver 1000 à 980	» —,—	» —,—
» 900 » 700	f 104,20	à 105,—

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 11 Julij. België 2½ pc. 55g; 4½ pc. 96; Metal. 59½; Nation. 62; Spanje 1½ pc. 31½ p. 3 pc. 41¼ p.

PARIJS, 11 Julij. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 67.90; Creditmobilier 792.50; Fr.-Oost. Spoorw. 555.—; Spanje uitgest. 40⅞; 3 pc. 30½; Rom. Leening —.

MADRID, 9 Julij. Spanje 3 pc. 41.70; 1½ pc. 31.60.

LONDEN, 11 Julij. Cons. 95¼ a ⅜; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18⅝ a ⅞; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —. Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 17½; 5 pc. Venezuela 28½; 2¼ pc. id. 15; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 43, 1½ pc. id. 31¾; Coupons 5; Amortiz. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 64; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinie —; Ecuador —.

WEENEN, 11 Julij. Met. 5 pc. 69.50; Nat. 77.50, Bank Aktiën 895; Noord-Bahn akt. —.—; Credit Anst. 204.—; O.-Fr. Spoorw. akt. 288.—; Lomb. Venetiaans. 108.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.40; Goud 23; Zilver —.

BERLIJN, 11 Julij. Metalliek 5 pc. 57½; Nationale 61½, Stiegl. 5de serie 98; 6de id. 104½; Rusland 5 pc. 100, Pruiss. Staats. 4½ pc. 88½; id. Nieuwe 5 pc 99½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15⅜, Parijs 78, Hamburg 149⅝, Amst. 141½, Weenen 68¾, Petersburg 91; Diskonto 5.

HAMBURG, 9 Julij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. 29¼; 1½ pc. —, Rusland 5 pc. 95, 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amsterd. 35.85, Diskonto 2 à 3.

FRANKFORT, 11 Julij. Metalliek 5 pc. 57. Nation. 61¾, Spanje 3 pc. 39⅝, 1½ pc. 30½; Wissel op Londen 115, Weenen 89½, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fonds		11 JULIJ 4½ u.	à		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.				
Nederl. Bank	4 »		»		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		63¼	»	63½	63 7/16
Dito Dito	3 »	76	»		
Dito Dito	4 »	96	»	96 1/16	96 1/16
Amortisatie-Syndikaat	3½ »		»		
Aand. Handel-Maatsch.	»	126½	»	126¾	126¾
Oost-Ind. Leening	4 »	95½	»		
Aand. Holl. Spoorweg			»		
Leening idem	4½ »		»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »		»		
Maatschappij van Weld.	4 »		»		
Belgie, Cert. Adm. B. Bk	2½ »		»		
Dito *Rothschild*	2½ »	52½	»		
Frankrijk, Certifikaten	3 »		»		
Spanje, Obligatiën	1¾ »	31	»	31¼	31¼
Dito	3 »	43¼	»		
Dito Binnenlandsche	3 »	40½	»	40⅞	40⅞
Amortisable Schuld			»		
Bewijzen Coupon		4½	»		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			»		
Portugal, Obligatiën	3 »	43⅞	»	44	43⅞
Dito 1856	3 »	43⅛	»	43⅜	43⅛
Uitgestelde			»		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 »	104⅛	»	104¼	104⅛
Dito bij idem 1828/1829	5 »		»		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »	87½	»		
Dito bij idem 1840	4 »		»		
Dito bij *Stieglitz*	4 »	84¾	»		
Dito Nieuwe	4 »		»		
Dito 5de Serie	5 »		»		
Dito 1855, 6de Serie	5 »	99½	»	100	99⅞
Dito Adm. te Hamburg	5 »		»		
Dito dito te Londen	5 »		»		
Dito dito dito	4½ »		»		
Inschrijv. in Assignatiën	6 »		»		
Certifikaten van dito	6 »	64	»		
Spoorweg Aktiën	5 »		»		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		153	»		
Obligatiën	4 pCt.	77½	»		
Pruissen, Oblig.	5 »	97¼	»	98	
Aandeelen 1854	3½ »	292	»		
Oostenrijk, Obl. bij *Golken C.*	5 »		»		
Dito dito	4 »		»		
Dito Metalliek	5 »	53	»	54½	53¾
Dito Rente Amsterdam	5 »	69	»	70	70
Dito Nationale 1854	5 »	54½	»	58¼	57 7/16
Dito dito	2½ »	28⅛	»	29	28⅝
Weener Bankaktiën	f	770	»	795	795
Dito Aand. fl. 250, 1889	»	260	»		
Dito dito » 250, 1854 4 pCt.		245	»		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			»		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »		»		
Dito bij *Rotschild*	5 »		»		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 »		»		
Dito	3 »		»		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 »	97¾	»		
Dito 1839 van £ 100	5 »		»		
Dito 1843 » » 100	5 »		»		
Dito 1852	4½ »		»		
Dito 1858	4½ »		»		
Sardinië	5 »		»		
Peru, Geldl. 1854	4½ »		»		
Dito te Parijs			»		
Ecuador, Oblig. 1855	1 »	15¼	»	15¾	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5¼ »		»		
Dito Uitgestelde	2½ »		»		
Grenada, Obligatiën	3½ »	16¼	»	16½	16½
Dito Uitgestelde		5 1/16	»	5 3/16	
Mexiko, dito	3 »	18⅛	»	18¼	18¼
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	»	92	»		
Dito dito	Lr. B »	97	»		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		»		
Amerik. Bank-Aktiën			»		
Illinois Spoorw. Aandeelen			»		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	78½	»	78⅝	
Louisiana	5 »		»		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 »	4⅝	»		

Handel-Maatschappij kontant 126¾, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 228, 30; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 120; Galvest. 71¾; N. Ven. 27¼, ⅝. Uitgest. 14½.

De markt was op nieuw williger gestemd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¼; Aand. Handel-Maatsch. 128½, Spanje, Binnenl. 3 pc. 41¾; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 102½, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 100⅛, Oostenrijk, Met. 5 pc. 56¼, dito Rente Amst. 5 pc. 78, dito Nationale 1854 5 pc. 59⅞, dito 2½ pc. 29¾.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	f 55	2/m.	Livorno	f 38¼
Zigt	»	» 55 7/16	»	Napels	» 79½
2/m.	Bordeaux	» 54⅝	3/m.	Petersburg	» 160
½/m.	»	» 53⅛	6/w.	Weenen	» 83
3/m.	Madrid	» 234	»	Augsburg	» 99
»	Cadix	» 236	»	Frankfort	» 100
»	Sevilië	» 233	2/m.	Hamburg	» 34 15/16
»	Bilbao	» 233	Zigt	»	» 85⅜
»	Lissabon	» 39½	2/m.	Londen	» 11.52½
»	Porto	» 39½	Zigt	»	» 11,60
2/m.	Genua	» 44¾	Rotterdam		» ¼

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 11 Julij.

Tarwe en Rogge flaauw. Verkocht van Tarwe: 130 ℔ o. b. Poolsche f 310, 133 ℔ j. dito f 315; 131 ℔ n. dito f 305. In publieke veiling 77 last beschadigde b. Pools. van 120—127 ℔ a f 236—265.

Van Rogge: 125 ℔ j. Pruissische f 182; in veiling: 26 last besch. Pruiss. 113, 114 ℔ a f 144, 148.

Garst f 3 lager: 105 ℔ Vriessche Winter f 140.

Boekweit onveranderd. 116, 117 ℔ Sleeswijksche f 150, 158.

Koolzaad: n. Zeeuwsch Vlaamsch 52 £; n. Polder f 40. Op 9 vaten Olie te leveren: in Okt. ek. 57½; Nov. 58 £. *Lijnzaad* in een doen: 111 ℔ Kalkutta f 300. *Rapolie* op 6/w f 34¾; Vliegend f 33½; in Sept. ek. f 33¼; Okt. f 33½ ¼ a ½; Nov. f 33½ a ¾; Dec. f 33¾. *Lijnolie* op 6/w f 33; Vliegend f 31¾; in Sept. ek. f 31½; Okt. f 31¾. Nov. en Dec. f 32. *Hennepolie* op 6/w. f 37¼ Vliegend f 36.

SCHIEDAM, 11 Julij. Van Rogge verkocht: 145/2 ℔ Pernau f 190 6 w.: 148/2 ℔ Libau f 184 6/w. — Moutwijn f 14.50 Jenever f 20,—; Amst. Proef f 21,— per Ned. vat zonder fust zonder de belasting. Spoeling f 0,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 11 Julij. Ondine (st.), Bordeaux.
HELVOET, 11 Julij. Philips, Pharamond, Colombo.
BROUWERSHAVEN, 11 Julij. Lösschen, Bilderdijk, [illegible] n. Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 11 Julij. Cooker, Monarch, Newcastle.
HELVOET, 11 Julij. Schipper, Zeenimph, Philadelphia.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 11 Julij, in het O. Z. Heeren-Logement.

1. Huis, Achterhuis en Erven, Boden Houttuinen, Q 111 en 110; f 1400, f 200, C. Wiegand. N°. 2. Pakhuis en Erve, als voren, Q 119, f 1475, f 100, P. Sabiese.

Advertentiën.

(1604) Bevallen van een welgeschapen ZOON, T. M. H. A. A. VROOM, geliefde Echtgenoote van P. N. MÜLLER.
ONSTWEDDE (Groningen) den 10 Julij 1859.

(1603) (Vrij van zegel.)

De **LOTERIJ**, ten behoeve van de **Vereeniging tot Weldadigheid van den Allerheiligsten Verlosser**, geauthorizeerd bij koninklijke magtiging dd. 25 Februarij 1859, zal gehouden worden in de *bovenzaal van het St-Pius-Gesticht*, Kerkstraat bij de Spiegelstraat, den 27 Julij aanst. Het groot aantal Prijzen, de fijnste en kostbaarste Voorwerpen van Kunst en Smaak, waaronder uitmunten de prachtige Geschenken van H. M. de Koningin en van HH. KK. HH. Mevrouw de Prinses Hendrik en Mevrouw de Prinses Frederik, zal, van den 8n tot en met den 26n Julij, dagelijks van des morgens 10 tot namiddags 4 uur voor een ieder ter bezigtiging zijn. Op den 28n en 29n Julij, den 8n en den 15n Augustus daaropvolgende, zullen de Prijzen, tegen intrekking der Loten, van 10 tot 2 uur worden afgegeven. De prijzen, welke op den laatstgenoemden dag niet zijn opgevraagd, zullen beschouwd worden als door de belanghebbenden ten voordeele der *Vereeniging* afgestaan te zijn.

Namens het Bestuur der Vereeniging,
J. A. SMITS,
Vice-President.
J. W. CRAMER,
Secretaris.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.